

30.

Vyhláška ministra národní obrany ze dne 26. února 1934

o úplném znění branného zákona republiky Československé.

Ministr národní obrany podle čl. III zákona ze dne 23. února 1934, č. 29 Sb. z. a n., jímž se mění některá ustanovení branného zákona, vyhláší v příloze úplné znění branného zákona republiky Československé ze dne 19. března 1920, č. 193 Sb. z. a n., v úpravě provedené pozdějšími zákony.

Bradáč v. r.

Příloha vyhlášky č. 30/1934 Sb. z. a n.

Branný zákon republiky Československé ze dne 19. března 1920, č. 193 Sb. z. a n., v úpravě provedené pozdějšími zákony.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

ODDÍL I.

Všeobecná ustanovení.

§ 1.

Československá branná moc.

(1) Československá branná moc jest povolána k tomu, aby hájila trvání, celistvosti a svobody republiky Československé proti nepřátelům zevnějším, jakož i spolupůsobila při udržování pořádku a bezpečnosti uvnitř státu. Může jí býti též použito k pomocným službám při pohromách, ohrožujících život a majetek.

(2) Branná soustava republiky Československé bude vybudována na podkladě miličnín; ustanovení tohoto zákona platí po dobu přechodnou.

§ 2.

Branná povinnost.

(1) Branná povinnost je všeobecná a musí býti vykonávána osobně podle ustanovení tohoto zákona.

(2) Branné povinnosti podléhají všichni českoslovenští státní příslušníci mužského

pohlaví ve věku dále uvedeném; kromě státních příslušníků československých podléhají branné povinnosti též muži téhož věku trvale bydlící na území republiky Československé, kteří nemohou prokázati jinou státní příslušnost. Cizí státní příslušníci mužského pohlaví, vstoupivší podle ustanovení posledního odstavce § 12 dobrovolně do československé branné moci, podléhají branné povinnosti po dobu, na kterou se zavázali.

(3) Branná povinnost obsahuje povinnost odvodní a služební; k služební povinnosti patří buď povinnost k presenční (po případě další činné) službě a k službě v záloze, nebo povinnost ke službě v náhradní záloze, anebo povinnost k činné službě vojenských osob z povolání a ve výslužbě, a to v míru, za mobilisace a ve válce.

(4) Branná povinnost se počíná začátkem roku, v němž občan dovrší 20. rok věku (u dobrovolníků dnem dobrovolného vstupu) a přestává koncem roku, v němž dokončí 50. rok věku, vyjma případy uvedené v předposledním odstavci § 12. To platí též pro superarbitrované důstojníky a rotmistry v záloze (s výslužným a bez výslužného [mimo službu]), nejsou-li k veškerým službám nezpůsobilí. Důstojníci z povolání podléhají branné povinnosti bez jakéhokoli časového omezení, a to i když jsou přeloženi do výslužby. Rotmistři z povolání podléhají branné povinnosti po dobu své činné služby; po přeložení do výslužby přísluší jim branná povinnost až do konce roku, v němž dokončí 60. rok věku. Branná povinnost důstojníků a rotmistrů ve výslužbě trvá i tehdy, jestliže po přeložení do výslužby nepožívají výslužného. Příslušníci četnictva přeložení do výslužby mají brannou povinnost v témže trvání jako důstojníci a rotmistři z povolání.

(5) Osoby, které branné povinnosti se zřetelem na svůj věk již nepodléhají, mohou se svolením vojenské správy setrvati dále v branné moci, čímž přejímají na sebe další brannou povinnost; propustiti tyto osoby z branné moci na vlastní žádost lze vždy jen koncem roku; za mobilisace a ve válce není takové propuštění z branné moci dovoleno.

(6) Pokud mohou býti státním příslušníkům československým, trvale usedlým v cizině, zvláště pak v mimoevropských zemích (mimo pobřežní země Středozemního a Černého moře), poskytnuty úlevy ve vykonávání branné povinnosti, stanoví vládní nařízení.

(7) Mimořádnou brannou povinnost upravuje oddíl IV.

(8) Tělesná výchova mládeže před brannou povinností bude upravena zvláště.

§ 3.

Povinnost k zvláštním úkonům za mobilisace a ve válce.

Za mobilisace a ve válce jsou povinni i ti státní příslušníci českoslovenští a osoby v druhém odstavci § 2 uvedené, jimž nepřísluší povinnost služební, přispívají od 17 do 60 let podle svých schopností a sil k obraně vlasti.

§ 4.

Vojenská daň.

Zvláštním zákonem bude stanoveno, pokud budou platiti vojenskou daň osoby, vojenské služby nekonající.

§ 5.

Význam splnění branné povinnosti pro zastávání veřejných služeb a volitelných hodností.

Splnění branné povinnosti jest předpokladem zastávání státních a jiných veřejných služeb neb občanských hodností volitelných.

§ 6.

Vstup československých příslušníků do cizích vojenských služeb.

Povolení ke vstupu československých státních příslušníků do vojenských služeb cizího státu udílí president republiky Československé na návrh ministra národní obrany.

ODDÍL II.

O doplňování československé branné moci.

§ 7.

Jak se doplňuje československá branná moc.

Československá branná moc se doplňuje:

- a) odvodem,
- b) dobrovolným vstupem.

§ 8.

Všeobecné podmínky pro zařazení do československé branné moci.

Pro zařazení do československé branné moci požaduje se:

a) československé státní občanství, po případě trvalý pobyt v Československé republice u osob, které nemohou prokázati jiné státní příslušnosti;

b) potřebná duševní i tělesná způsobilost.

§ 9.

Odvodní povinnost.

(1) Odvodní povinnost počíná se 1. lednem kalendářního roku, v němž občan dokončí 20. rok věku, a trvá až do 31. prosince toho roku, v němž dokončí 22. rok věku.

(2) Občané, v témže kalendářním roce narození, tvoří jednu odvodní třídu, která se označuje jako první, druhá a třetí třída odvodní podle roku narození odvodem povinných. K odvodu povolávají se ročně vždy tři odvodní třídy, nestanoví-li ministerstvo národní obrany jinak.

(3) U těch, kteří nevyhověli ve věku k odvodu povinném své odvodní povinnosti, anebo u nichž jest trestním rozsudkem prokázáno, že jejich odvod byl zmařen některým z trestných činů v tomto zákoně uvedených, trvá povinnost odvodní až do 31. prosince toho roku, v němž dokončí 50. rok věku svého. Osoby, které zameškaly odvod vlastním zaviněním, mají — byly-li později odvedeny — tutéž povinnost k zákonitě přesněční službě a ke službě v záloze, jako kdyby byly odvedeny v té odvodní třídě, za niž jsou do datečně odvedeny.

(4) Cizinci, kteří nabyli československé státní příslušnosti teprve po onom roce, v němž dokončili 22. rok věku, podléhají rovněž odvodní povinnosti, avšak jen tehdy, jestliže československé státní příslušnosti nabyli před 31. prosincem toho roku, v němž dokončí 40. rok věku; nabyli-li československé státní příslušnosti později, odvodní povinnosti v míru nepodléhají.

(5) K odvodní povinnosti náleží závazek dostavit se před odvodní, po případě přezkoušecí komisi a podrobiti se předepsanému řízení, počítajíc v to i potřebné nemocniční vyšetření; náklady na dostavení k odvodu hradí každá odvodem povinná osoba sama, cestovní náklady ke komisi přezkoušecí mohou jí býti na žádost vojenskou správou nahrazeny, nebo obecním (městským) úřadem na vrub vojenské správy zálohou vyplaceny, leč by se přezkoušení děllo z její viny. Nedostaví-li se osoba odvodem povinná k odvodu, postará se politický úřad o to, aby byla zákonnými prostředky dodatečně předve-

dena, a je-li podezření, že by mohla utéci, může býti až do předvedení úředně zadržena.

(6) Jakým způsobem mají splniti odvodní povinnost osoby, které dlejí mimo československé státní území, stanoví vládní nařízení. Bude-li jim povoleno podrobiti se lékařské prohlídce u československého zastupitelského úřadu v cizině, jsou povinny, nejsou-li zcela nemajetné, nahraditi náklad na takovou lékařskou prohlídku; rovněž jsou povinny nésti cestovní náklady k této prohlídce ze svého.

§ 10.

O d v o d y.

(1) Odvody jsou hlavní a dodatečné.

(2) Hlavní odvod koná se každého roku, zpravidla od 1. března do 31. května, dodatečné odvody konají se podle potřeby.

(3) Odvody provádějí smíšené komise.

(4) Do rozhodnutí, že občan jest odveden, není opravného prostředku.

(5) Žádost za odklad presenční služby třeba podati neb aspoň ústně ohlásiti odvodní komisi, jakmile bylo žadateli oznámeno, že je odveden. Nastaly-li okolnosti, odůvodňující odklad presenční služby, teprve po odvodu, může býti žádost za odklad presenční služby podána i po odvodu, nejpozději však do dne, kterého má dotčená osoba nastoupiti do presenční služby, a to u domovského politického úřadu I. stolice. Žádost za odklad presenční služby, jež byla při odvodu jen ústně ohlášena, musí býti podána řádně odůvodněná nejdéle do 15 dnů po odvodu u domovského politického úřadu I. stolice. V téže lhůtě třeba předložiti doklady k žádosti za odklad, jež byla podána odvodní komisi bez náležitých dokladů. O žádostech za odklad presenční služby podaných přímo odvodní komisi, rozhodne tato komise podle možnosti ihned; o stížnosti do tohoto nálezu rozhoduje příslušný vojenský úřad druhé stolice v souhlasu s politickým úřadem druhé stolice s konečnou platností; nedocílí-li se souhlasu, ministerstvo národní obrany po slyšení ministerstva vnitra.

(6) Odvodní komisi předsedá přednosta politického úřadu první stolice, nebo — je-li zaprázdňen — jeho zástupce; ostatní složení komise, jakož i způsob jednání a hrazení nákladů s odvodem spojených, upravují zvláštní předpisy.

(7) Tam, kde se občané ve větším počtu k odvodu nedostaví, nebo kde se ve větší míře

vyskytnou při odvodu nepřistojnosti, může ministr národní obrany v dohodě s ministrem vnitra učiniti mimořádná opatření potřebná k řádnému provedení odvodů.

§ 11.

P ř e z k o u š e n í.

(1) Vyskytne-li se při odvodu různost mínění o neschopnosti odváděného, bude dán tento k přezkoušení zvláštní smíšenou komisí (komisí přezkoušecí).

(2) Tato komise přezkouší i ty osoby, které byly v odvodním řízení uznány za neschopné, zjistí-li se, že neodvedení bylo přivoděno některým soudně trestným činem nebo že nebylo v odvodním řízení šetřeno platných předpisů anebo že rozhodnutí o neodvedení je z jiných důvodů nesprávné. Takové přezkoušení lze provést, bylo-li trestním rozsudkem prokázáno, že neodvedení bylo přivoděno soudně trestným činem, až do 31. prosince roku, v němž dotčená neodvedená osoba dosáhne 50. roku věku; v ostatních případech lze takové přezkoušení provést jen do tří let poté, co bylo provedeno odvodní řízení, jež skončilo neodvedením.

(3) Složení této komise, jakož i způsob jednání a hrazení nákladů s přezkoušením spojených, bude upraveno nařízením.

(4) Proti rozhodnutí přezkoušecí komise není opravného prostředku.

§ 12.

D o b r o v o l n ý v s t u p d o č e s k o s l o v e n s k é b r a n n é m o c i.

(1) Dobrovolný vstup do československé branné moci může býti povolen tomu, kdo vyhovuje podmínkám v § 8 vytčeným a dosáhl 17. roku věku svého.

(2) Nezletilí potřebují k dobrovolnému vstupu do československé branné moci svolení otcova nebo poručníkovy.

(3) Za mobilisace a ve válce může býti povoleno osobám nepodléhajícím odvodní a služební povinnosti dobrovolný vstup do československé branné moci na dobu války, čímž se rozšiřuje na ně po tuto dobu branná povinnost.

(4) O způsobilosti a o přijetí dobrovolníků rozhodují vojenské úřady podle zvláštních ustanovení. Přijetí cizích státních příslušníků povoluje prezident republiky na návrh ministra národní obrany.

§ 13.

Doplňování důstojníků, rotmistrů a poddůstojníků.

(1) O doplňování důstojníků, rotmistrů a poddůstojníků, pokud není upraveno ve zvláštních zákonech, platí příslušné služební předpisy.

(2) Vojenské osoby, které za své presenční služby prokázaly theoreticky i prakticky způsobilost zastávat služební funkci důstojníka, mohou být v mezích organizační potřeby již za své presenční služby jmenovány podporučíky presenční služby. Tito podporučíci presenční služby obdrží služné jako podporučíci v záloze; o jejich nárocích na zaopatřovací požitky platí rovněž stejné předpisy jako pro podporučíky v záloze. Ostatní jejich náležitosti stanoví se vládním nařízením.

ODDÍL III.

O povinnosti služební.

§ 14.

Zařazení do branné moci.

(1) Služební povinnost se počíná dnem zařazení do branné moci. Tímto dnem se stává zařazený příslušníkem branné moci (vojenskou osobou).

(2) Branci v jednom roce odvedení se zařadí — mimo výjimky dále uvedené — do branné moci dnem, který je stanoven jako termín pro nastoupení do presenční služby u té zbraně, služby nebo kategorie, k níž tito branci patří, a to i když pro odklad presenční služby nebo z jiných důvodů nastoupí do presenční služby později. Též branci, určení pro náhradní zálohu, se zařadí do branné moci dnem, který je stanoven jako termín pro nastoupení do presenční služby u té zbraně nebo služby, k níž tito branci patří.

(3) Branci, kteří byli odvedeni v témž roce po nástupním termínu uvedeném v předcházejícím odstavci, zařadí se do branné moci dnem svého odvedení.

(4) Dobrovolníci se zařadí do branné moci, nestanoví-li ministerstvo národní obrany jinak, dnem svého dobrovolného odvedení.

(5) Branci, jimž bylo povoleno nastoupiti předčasně do presenční služby přede dnem jejich pravidelného zařazení do branné moci, zařadí se do branné moci dnem své presen-tace.

§ 15.

Nastoupení do presenční služby a do vojenského výcviku.

(1) Do presenční služby nastupují branci toho roku, v němž byli odvedeni, a to zpravidla v podzimním období od 1. září do 1. prosince, a jde-li o brance, ke kterým třeba přihlížeti při výběru dorostu pro důstojníky v záloze, v červenci v den, který stanoví ministerstvo národní obrany.

(2) Branci, jimž byl povolen odklad presenční služby, nastoupí do presenční služby v roce, do kterého jim byl tento odklad povolen, a to v den, který je v tomto roce nástupním termínem pro zbraň, službu nebo kategorii, k níž tito branci patří.

(3) Do vojenského výcviku nastupují příslušníci náhradní zálohy toho roku, který následuje po roku odvedení, a to v první polovici dubna v den, který stanoví ministerstvo národní obrany.

(4) Ministerstvo národní obrany může podle potřeby naříditi jiné nástupní termíny, a to buď v roce odvedení, nebo třeba-li, i v roce následujícím.

(5) Nástupní termíny vyhlásí každoročně ministerstvo národní obrany ve Sbírce zákonů a nařízení.

(6) Nastoupení do presenční služby není na překážku, byl-li odvedený odsouzen k trestu na svobodu, který nepřevyšuje dobu šesti měsíců. Takový trest se proto na dobu presenční služby odloží nebo přeruší, požádá-li o to příslušný vojenský útvar.

(7) Dobu presenční služby nebo vojenského výcviku, zameškanou opožděným nastoupením, třeba nahraditi. Osoby povinné vojenským výcvikem mohou být při delším opoždění přidrženy k vykonávání vojenského výcviku podle potřeby teprve v příštím výcvikovém období.

(8) Osoby, kterým byl povolen odklad presenční služby nebo které z jiné příčiny odůvodněně nenastoupily do této služby v den, kdy byly zařazený do branné moci, jsou od tohoto dne vojenskými osobami na trvalé dovolené.

§ 16.

Odklad nastoupení presenční služby.

(1) Odvedeným, kteří pokračují ve svých studiích, povolí se na jejich žádost odklad nastoupení presenční služby nejdéle do nástup-

ního termínu, který platí pro jejich zbraň, službu nebo kategorii v roce, v kterém dosáhnou 24. roku věku svého. Týž odklad může býti povolen těm, kdož se připravují jinak k určitému povolání (na př. učňům) a přerušením utrpěli by velkou újmu, podobně i těm, kdož prokáží okolnosti zvláštního zřetele hodné. Studujícím vysokých škol povolí se na jejich žádost odklad nastoupení presenční služby nejdéle do nástupního termínu, který platí pro jejich zbraň, službu nebo kategorii v roce, v němž dosáhnou 26. roku, ve výjimečných případech nejdéle do nástupního termínu, který platí pro jejich zbraň, službu nebo kategorii v roce, v němž dosáhnou 28. roku.

(2) O žádostech za povolení odkladu presenční služby, pokud nebyly vyřízeny podle § 10 odvodní komisí, rozhodují příslušné vojenské úřady první stolice v souhlase s politickými úřady první stolice, o stížnostech proti takovým rozhodnutím, jakož i v případech, kdy nebylo docíleno souhlasu, rozhoduje nadřízený vojenský úřad druhé stolice v souhlasu s politickým úřadem druhé stolice s konečnou platností; nedocílí-li se souhlasu, rozhoduje ministerstvo národní obrany po slyšení ministerstva vnitra.

§ 17.

Trvání presenční služby.

(1) Pravidelná presenční služba trvá 14 měsíců. Ti, kdož byli vycvičeni na státní útraty k vojenským službám z povolání, nebo dostali k tomu účelu stipendia, jsou zavázáni vedle pravidelné presenční služby ještě k další činné službě, jejíž trvání řídí se ustanoveními platnými v době převzetí takového závazku.

(2) Povinnost k další činné službě mají též osoby, které byly zdokonaleny ve zvláštních služebních odvětvích vojenského povolání, nebo obdržely náhradu studijních nákladů, nebo byly na žádost vycvičeny v některých služebních odvětvích (na př. na vojenské hudební škole, na vojenské škole pro odborný dorost letectva, hudební elévové, elévové zeměpisného ústavu); tento závazek se řídí ustanoveními platnými v době jeho převzetí.

(3) Osoby, které jsou v době, kdy by jim končila zákonná presenční služba, v trestu na svobodě, jímž jsou službě odňaty, propustí se do poměru mimo činnou službu teprve tehdy, až uvedený trest odpykají a nahradí zameškanou presenční službu, jsou-li k tomu povinny podle ustanovení § 18.

(4) Pokud se tento neb jiné zákony zmíní o zákonitě presenční službě nebo o pre-

senční službě bez bližšího označení, sluší tím rozuměti vedle pravidelné presenční služby uvedené v prvním odstavci též další činnou službu podle posledního odstavce § 61 a zákona ze dne 8. dubna 1927, č. 51 Sb. z. a n., o délce presenční služby.

§ 18.

Nahrazování zameškané presenční služby.

(1) Osoby v presenční službě, které zameškají službu

a) trestem neb vazbou, uvalenou na ně v trestní věci, jež skončila rozsudkem odsuzujícím,

b) zběhnutím z činné služby, samovolným vzdálením, překročením dovolené nebo dovolenou přesahující dobu pravidelné dovolené (dovolené bez zvláštních důvodů),

jsou povinny nahraditi takto zameškanou dobu, pokud zameškání samo o sobě nebo spolu se ztrávenou dovolenou přesahuje úhrnem dobu příslušející pravidelné dovolené (dovolené bez zvláštních důvodů). Pokud třeba nahraditi presenční službu zameškanou nemocí neb zdravotní dovolenou, stanoví vládní nařízení.

(2) Přeložením na trvalou dovolenou se presenční služba zpravidla přerušuje; pokračuje se v ní teprve ode dne opětného nastoupení do činné služby.

(3) Ustanovení tohoto paragrafu platí obdobně též o dvanáctinedělním vojenském výcviku.

§ 19.

Dobrovolné další konání činné služby.

Každému, kdo vykoná předepsanou presenční službu, může býti povoleno — je-li to v zájmu služebním —, aby dobrovolně dále konal činnou službu. Déle sloužícími třeba však rozuměti jen ty osoby dobrovolně dále činnou službu konající, které byly do poměru déle sloužících převzaty jakožto vyhovující všem podmínkám příslušného služebního předpisu; jen na tyto osoby se vztahují ustanovení zákona ze dne 8. dubna 1927, č. 54 Sb. z. a n., o umístování déle sloužících poddůstojníků. V kterých případech lze jako déle sloužící přijmouti též osoby v druhém odstavci § 17 uvedené, stanoví příslušné služební předpisy, které obsahují též ostatní podrobnosti o další činné službě déle sloužících a o ostatních druzích dobrovolného dalšího konání činné služby.

§ 20.

Služební povinnost příslušníků náhradní zálohy.

(1) Příslušníky náhradní zálohy jsou:

a) osoby, které byly do náhradní zálohy zařaděny nebo přeloženy pro překročení stanoveného ročního kontingentu branců, dále

b) osoby, které byly odvedeny po nabytí československé státní příslušnosti teprve po onom roce, v němž dokončily 22. rok věku, jakož i

c) osoby, které byly odvedeny bez vlastního zavinení teprve po 31. prosinci toho roku, v němž dokončily 22. rok věku.

(2) Příslušníci náhradní zálohy jsou povinni podrobiti se dvanáctinedělnímu vojenskému výcviku a vykonati cvičení ve zbraní (služební) podle § 22, jež jim podle jejich věku přísluší.

§ 21.

Přeložení do zálohy.

(1) Přeložení do zálohy děje se po skončení stanovené presenční služby neb další činné služby dobrovolně převzaté.

(2) Záloha se dělí na první zálohu, k níž patří záložníci až do konce roku, v němž dokončí 40. rok věku svého, a na druhou zálohu, kterou tvoří ročníky starší až do uplynutí branné povinnosti. Přeložení z první zálohy do druhé děje se 31. prosincem toho roku, v němž záložník dokončí 40. rok věku.

§ 22.

Cvičení ve zbraní (služební).

(1) Mužstvo v záloze jest povinno v první záloze ke cvičením ve zbraní (cvičením služebním) v úhrnné době 14 neděl, při čemž nesmí býti počet cvičení větší než čtyři. Mužstvo, propuštěné předčasně z presenční služby nebo zařaděné (přeložené) do náhradní zálohy, jest povinno kromě cvičení, k nimž jest povinno mužstvo v záloze, ještě jedním čtyřnedělním cvičením podle ustanovení branných předpisů.

(2) Těm, kdož dobrovolně pokračovali podle § 19 v další činné službě nejméně po jeden rok, prominou se první dvě cvičení ve zbraní (služební cvičení), za další rok dobrovolně prodloužené činné služby prominou se všechna cvičení ve zbraní (služební cvičení).

(3) Důstojníci a rotmistři v záloze povinni jsou k pěti čtyřnedělním cvičením ve zbraní

(služebním cvičením). Cvičení, která vykonali jako příslušníci mužstva, se jim započítávají do úhrnného počtu cvičení. Důstojníci a rotmistři z povolání, přeložení do zálohy, jsou povinni jen těmi cvičeními v záloze, jež na ně podle jejich věku připadají.

(4) Bude-li zavedena nová výzbroj, mohou býti povoláni příslušníci první zálohy a náhradní zálohy téhož věku podle potřeby výjimečně k zvláštnímu cvičení nejdéle čtyřnedělnímu, které bude podle možnosti započteno do úhrnné doby cvičení stanovené v odstavci prvním. Výjimečné cvičení stejného trvání může naříditi též vláda, vyžaduje-li toho mimořádně brannost státu.

(5) Kromě povinných cvičení může býti povoleno konání cvičení dobrovolných.

(6) Se souhlasem osoby cvičením povinné může býti povoleno u některých zbraní vykonati větší počet kratších cvičení v úhrnné době stanovené v předcházejících ustanoveních.

(7) O nahrazování zameškané doby cvičení platí obdobně ustanovení prvního odstavce § 18; vládní nařízení stanoví, jak nakládati po té stránce s osobami, které za cvičení byly vazbou nebo trestem odňaty službě. Osoby, které jsou v době, kdy by jim končilo cvičení, v trestu na svobodě, jímž jsou službě odňaty, přeloží se do poměru mimo činnou službu teprve tehdy, až uložený trest odpykají a nahradí zameškanou dobu cvičení, jsou-li k tomu povinny.

§ 23.

Činná služba za mobilisace a ve válce.

(1) Mobilisaci částečnou neb všeobecnou nařizuje prezident československé republiky po slyšení vlády; nařízení mobilisace všeobecné předloží co nejdříve Národnímu shromáždění k dodatečnému schválení. Je-li mobilisace nařízena, jsou osoby povolané k činné službě povinny činnou službou až do demobilisace nebo svého propuštění (oddíl V).

(2) Nastoupení do činné služby za mobilisace není na překážku, byla-li osoba povolána do této služby odsouzena k trestu na svobodě, který nepřevyšuje dobu dvou let. Takový trest se proto na dobu činné služby odloží nebo přeruší, požádá-li o to příslušný vojenský útvar.

(3) Demobilisaci částečnou neb úplnou naříditi přísluší prezidentu československé republiky na návrh ministra národní obrany.

§ 24.

Zproštění příslušníků z zálohy a náhradní zálohy od činné služby pro případ mobilisace, za války.

(1) Příslušníci zálohy a náhradní zálohy, jakož i osoby, podle § 28 předčasně neb opětne odvedené, jichž jest z důležitých zájmů československé branné moci, neb veřejné služby, neb z jiných veřejných zájmů nezbytně zapotřebí na místech jejich občanského povolání, mohou býti na určitou neb neurčitou dobu zproštěni činné služby za mobilisace a ve válce a ponecháni ve svém občanském povolání. Podrobná ustanovení budou vydána cestou nařizovací.

(2) O zprošťování z důležitých zájmů československé branné moci aneb z jiných veřejných zájmů rozhoduje ministerstvo národní obrany po slyšení smíšených komisí, v nichž musí býti též zástupci zaměstnavatelů a zaměstnaných z oboru zemědělství, živnosti, průmyslu a obchodu. Ostatní složení těchto komisí, počátek jejich působnosti, jakož i způsob jednání a hrazení nákladů bude upraveno nařízením.

§ 25.

Kdy zaniká poměr důstojníků a rotmistrů z povolání.

(1) Důstojníci z povolání, kteří prohlásí před 31. prosincem toho roku, v němž dovrší 50. rok věku svého, že nehodlají nadále býti důstojníky z povolání, budou přeloženi do zálohy, jestliže vyhověli stanovené povinnosti k presenčení a činné službě (§ 17). Prohlásí-li tak po uvedené lhůtě, budou propuštěni ze svazku branné moci československé. Takové přeložení neb propuštění jest za mobilisace a ve válce vyloučeno.

(2) Osoby do výslužby přeložené podléhají branné povinnosti podle § 2, odst. 4.

(3) Ustanovení tohoto paragrafu platí též o rotmistrech z povolání.

§ 26.

Povinnost poslechnouti povolávacího rozkazu.

(1) Povolávacího rozkazu musí poslechnouti všichni k činné službě podle tohoto zákona povinní.

(2) Příslušníci československé branné moci, kteří dlejí v době vyhlášení všeobecné mobilisace mimo oblast československé republiky,

jsou povinni bez zvláštního zavolání dostaviti se neprodleně k činné službě, jakmile jest veřejně známo, že všeobecná mobilisace byla nařízena.

ODDÍL IV.

Mimořádná opatření.

§ 27.

Mimořádná opatření v míru.

(1) Vyžadují-li toho zvláštní poměry, může naříditi president republiky Československé po slyšení vlády v míru povolání pěti nejmladších ročníků první zálohy a náhradní zálohy k výjimečné činné službě na dobu nezbytně potřeby.

(2) V mimořádných případech může president republiky po slyšení vlády naříditi též, jsou-li pro to naléhavé důvody, aby byli povoláni příslušníci určitých speciálních služebních odvětví k výjimečné činné službě v míru na dobu nezbytně potřeby, bez rozdílu, ke kterým ročníkům zálohy neb náhradní zálohy dotčení příslušníci patří.

(3) V mimořádných dobách může president republiky po slyšení vlády naříditi, aby k výjimečné službě v branné moci byli přidrženi příslušníci četnictva, pohraničních stráží a pohraniční finanční stráže; tito zaměstnanci podléhají po dobu této své výjimečné služby vojenské soudní a kázeňské pravomoci.

§ 28.

Mimořádná opatření za mobilisace a ve válce.

(1) Za mobilisace a ve válce mohou býti za účelem zvýšení nebo doplnění početného stavu československé branné moci učiněna presidentem republiky Československé po předchozím slyšení vlády tato mimořádná opatření:

a) předčasné zařazení odvedených osob;

b) přidržení k válečné službě příslušníků četnictva, pohraničních stráží, pohraniční finanční stráže a finanční důchodkové kontroly, pokud to vojenské důvody vyžadují, jakož i členů spolků pěstujících vojenský výcvik ve věku od 17 do 60 let, pokud nejsou již jinak povoláni k vykonávání válečné služby podle svého branného poměru;

c) předčasný odvod osob, které dosáhnou v tom roce 18. a 19. roku věku svého;

d) (opětný) odvod mužů nepřekročivších rok, v němž dokončili nebo dokončí 50. rok věku, kteří nebyli při řádných odvodech uznáni způsobilými, anebo byli pro nezpůsobilost k vo-

jenkové službě propuštění z branné moci, anebo nebyli podrobeni odvodu proto, že nabyli československé státní příslušnosti po 31. prosinci toho roku, v němž dosáhli 40. roku věku.

(2) K mimořádným opatřením uvedeným v odst. 1, písm. c) a d) jest potřebí předchozího schválení Národního shromáždění.

(3) Osoby, které byly podle ustanovení prvního odstavce, písm. a) předčasně zařaděny, stávají se dnem zařazení příslušníky branné moci (vojenskými osobami) a podléhají téže služební povinnosti jako při zařazení pravidelném. Osoby, které byly podle ustanovení prvního odstavce, písm. c) předčasně odvedeny, třeba zařaditi dnem odvodu do branné moci, čímž se na ně rozšíří služební povinnost; pokud bude předčasně odvedeným osobám započítána činná služba do presenční služby, a kdy budou přeloženy do zálohy, bude stanoveno zvláště. Osoby, které byly při odvedech vykonaných podle ustanovení prvního odstavce, písm. d) odvedeny, zařadí se dnem odvodu do zálohy, v níž jsou povinny činnou službou až do své demobilisace; po provedené demobilisaci podléhají podle svého věku stejným povinnostem jako ostatní příslušníci zálohy. Ostatní osoby, jichž bylo podle ustanovení prvního odstavce použito k zvýšení nebo doplnění počtu československé branné moci, stávají se příslušníky branné moci na dobu tohoto použití a podléhají po tu dobu vojenské soudní a kázeňské pravomoci.

ODDÍL V.

O propuštění z branné moci československé.

§ 29.

Propuštění po splnění branné povinnosti.

Kdo splní brannou povinnost podle tohoto zákona, bude propuštěn z branné moci československé a obdrží o tom písemný doklad. Průtah ve vydání tohoto dokladu nezpůsobuje prodloužení branné povinnosti.

§ 30.

Propuštění pro nezpůsobilost a odvedení proti zákonu.

O propuštění z branné moci československé pro nezpůsobilost ke službě a pro odvedení proti zákonu rozhodují vojenské úřady. Až do rozhodnutí jsou dotčené osoby příslušníky branné moci (vojenskými osobami).

§ 31.

Vystěhování za účelem nabytí cizího státního občanství a propuštění z branné moci.

(1) Příslušníci Československé republiky mužského pohlaví, kteří dovršili 17. rok, až do konce roku, v němž dosáhnou 40. roku, potřebují, chtějí-li se vystěhovati za účelem nabytí cizí státní příslušnosti, k tomu svolení vojenských úřadů.

(2) Za mobilisace a ve válce se vztahuje omezení v předchozím odstavci uvedené i na příslušníky starší, až do konce roku, v němž dokončí 50. rok věku, u důstojníkův a rotmistrů z povolání a ve výslužbě až do konce roku, v němž dokonají 60. rok věku.

(3) Propuštění z branné moci (z povinností branným zákonem uložených), po případě vymaz z evidence lze vykonati teprve tehdy, když žadatel se k trvalému pobytu do ciziny skutečně vystěhoval a cizího státního občanství nabyt. Nestane-li se tak do dvou let ode dne, kdy bylo doručeno povolení k vystěhování, pozbývá toto povolení platnosti. Tuto lhůtu lze na žádost prodloužiti. V kterých případech lze propuštění z branné moci nebo z povinností branným zákonem uložených provésti u osob trvale usedlých v cizině bez žádosti za povolení k vystěhování, stanoví vládní nařízení, jež obsahuje též bližší ustanovení o tom, jak postupovati s hlediska branného zákona, jde-li o ztrátu státního občanství podle §§ 30 až 33 zák. čl. L/1879, jakož i v případech, kdy se českoslovenští státní příslušníci stali příslušníky cizího státu podle mírových smluv a jiných mezistátních ujednání.

ODDÍL VI.

O povinnosti hlášení.

§ 32.

Povinnost hlášení.

Hlásiti se jsou povinni podle zvláštních ustanovení:

1. k soupisu odvodnímu osoby odvodem povinné v roce předcházejícím odvod;
2. nezařazení odvedení, změní-li pobyt;
3. nezařazení odvedení při odchodu k presenční službě nebo k vojenskému výcviku;
4. vojenské osoby na trvalé dovolené;
5. příslušníci zálohy a náhradní zálohy, jakož i vojenské osoby přeložené do výslužby;
6. osoby v § 3 uvedené k účelům evidenčním.

ODDÍL VII.

O všeobecných právech a povinnostech.

§ 33.

Soudní a disciplinární trestní pravomoc nad osobami vojenskými v činné službě.

(1) Osoby vojenské v činné službě podléhají vojenské trestní soudní a disciplinární pravomoci, pokud zvláštní zákony nestanoví výjimek. Rozsah vojenské trestní soudní a disciplinární pravomoci určuje vojenský trestní soudní řád a vojenská služební ustanovení.

(2) Pokud by mělo být při činech, disciplinárně trestných podle vojenských služebních ustanovení, učiněno nějaké správní opatření jako o náhradě škody, o propadnutí věci neb o ztrátě nějakého oprávnění, aneb pokud by mělo být uloženo nějaké plnění, anebo učiněno nějaké zajišťovací opatření, vydá o tom nález příslušný úřad správní.

(3) V občanských věcech podléhají osoby vojenské v činné službě občanským zákonům a úřadům.

§ 34.

Soudní a disciplinární trestní pravomoc nad osobami, které nespĺnily odvodní povinnosti, nad odvedenými, kteří nenastoupili presenční služby nebo vojenského výcviku a nad osobami mimo činnou službu.

(1) Osoby, které dosud nespĺnily řádné odvodní povinnosti, odvedení, kteří dosud nenastoupili presenční služby nebo vojenského výcviku, pak osoby vojenské mimo činnou službu, podléhají v občanských, jakož i trestních a policejních věcech občanským zákonům a úřadům, pokud tento zákon nestanoví výjimek.

(2) Vojenské disciplinární pravomoci podléhají:

1. Nezařazení odvedení, nešetřili-li ustanovení o hlášení při odchodu ku presenční službě a k vojenskému výcviku (§ 32, č. 3).

2. Osoby vojenské mimo činnou službu:

a) pro nešetření ustanovení o uschování a udržování v tajnosti vojenských důvěrných pomůcek služebních, které služebně převzaly ve své vojenské vlastnosti;

b) pro neuposlechnutí povolávacího rozkazu v případech uvedených v §§ 48, 49 a 50.

(3) Vojenský trestní soudní řád určuje, pro které trestné činy podléhají vojenské osoby mimo činnou službu vojenské trestní soudní pravomoci.

§ 35.

Soudní a disciplinární trestní pravomoc nad osobami uvedenými v § 3.

Osoby povolané podle § 3 podléhají vojenské trestní soudní a disciplinární pravomoci:

a) pro trestné činy spáchané v době, kdy byly přiděleny k službě v oblasti operujících vojsk;

b) pro porušení povinností při plnění zvláštních úkonů za vojenského vedení.

§ 36.

Sňatky osob podléhajících
branné povinnosti.

(1) Osoby, které dosud nespĺnily řádné odvodní povinnosti, mohou se oženiti jen výjimečně, prokáží-li okolnosti zvláštního zřetele hodné a udělí-li jim k tomu svolení příslušný politický úřad I. stolice v dohodě s vojenským doplňovacím úřadem I. stolice; nedojde-li k dohodě, rozhoduje o věci politický úřad II. stolice po slyšení zemského vojenského velitelství. Podrobnosti budou stanoveny cestou nařizovací.

(2) Odvedení, kteří dosud nenastoupili presenční služby neb vojenského výcviku, pak osoby v presenční službě a ve vojenském výcviku, jakož i vojenské osoby z povolání potřebují k sňatku povolení vojenského úřadu.

(3) Totéž platí o vojenských osobách konajících další činnou službu, dále o vojenských osobách ve výslužbě, povolaných přechodně k činné službě, a o vojenských osobách jsoucích v místním zaopatření vojenské invalidy, jakož i o vojenských osobách na trvalé dovolené, jichž povinnost k zákonité presenční službě skončí později než za tři měsíce. Jinak není k sňatku potřebí zvláštního úředního povolení.

(4) Povolání k sňatku neposkytuje výhod při plnění branné povinnosti.

§ 37.

Cestování do ciziny.

(1) Nařízením vlády bude stanoveno, pokud jest branná povinnost na překážku cestování do ciziny.

(2) Za mobilisace a ve válce může ministr národní obrany osobám podléhajícím branné

povinnosti cestování do ciziny po případě i vůbec zapověděti.

§ 38.

Požitky a zaopatření.

Požitky a zaopatření vojenských osob, jakož i zaopatření pozůstalých upravují zvláštní zákony a ustanovení.

§ 39.

Vyživovací příspěvek rodin vojenských osob.

Zvláštní zákon ustanoví, pokud bude poskytnut vyživovací příspěvek rodinám, jichž výživa závisela na osobě, vykonávající činnou službu.

ODDÍL VIII.

Ustanovení trestní.

§ 40.

Opominutí předepsaného hlášení a nedovolený vstup do cizích vojenských služeb.

(1) Osoby, uvedené v § 32, č. 1, 2, 4, 5 a 6, které opominou se hlásiti podle ustanovení a toto opominutí dostatečně neospravedlní, budou potrestány pro přestupek trestem na penězích od 20 Kč do 1000 Kč.

(2) Stejně se trestá, není-li čin přísněji trestný, kdo bez povolení uvedeného v § 6 vstoupí do cizích vojenských služeb nebo v nich setrvá.

§ 41.

Sňatky bez povolení.

(1) Kdo se bez povolení příslušných úřadů (§ 36) ožení, bude potrestán pro přestupek trestem na penězích od 50 Kč do 2000 Kč.

(2) Kdo při uzavření takového sňatku vědomě spolupůsobí, toho stihne též trest. Spolupůsobila-li úřední osoba z nedbalosti, budiž potrestána trestem na penězích od 20 Kč do 1000 Kč.

(3) Podléhá-li pachatel vojenské trestní soudní pravomoci, zakročí se proti němu podle vojenských trestních zákonův a disciplinárních ustanovení.

§ 42.

Zmeškání odvodu nebo přezkoušení.

Odvodem povinný, který ve lhůtě k odvodu nebo přezkoušení určené se nedostaví a

omeškání svého dostatečně neomluví, rovněž i ten, kdo ho k tomu navádí, bude potrestán pro přestupek trestem na penězích od 50 Kč do 3000 Kč.

§ 43.

Překažení odvodu nebo přezkoušení nedostavením.

(1) Kdo se nedostaví k odvodu nebo přezkoušení v úmyslu, aby odvodní povinnosti ušel, bude potrestán pro přestupek vězením a na území dříve uherském uzamčením do 3 měsíců, vyhoví-li však dobrovolně dodatečně své odvodní povinnosti, vězením (uzamčením) do 1 měsíce.

(2) Vedle trestu na svobodě může býti uložen v prvním případě trest na penězích do 3000 Kč, v druhém do 1000 Kč.

(3) Kdo k těmto přestupkům navádí nebo napomáhá, bude potrestán vězením (uzamčením) do 3 měsíců, s čímž může býti spojen trest na penězích do 3000 Kč.

§ 44.

Uprchnutí před odvodem a před vojenskou službou.

(1) Kdo opustí republiku Československou v úmyslu, aby ušel odvodní povinnosti, nebo se zdržuje mimo hranice republiky s tímž úmyslem v době, kdy by měl vyhověti své odvodní povinnosti, bude potrestán pro přečin vězením do 1 roku.

(2) Vedle trestu na svobodě může býti uložen trest na penězích do 10.000 Kč.

(3) Stejný trest stihne odvedeného, který opustí republiku, aby se vyhnul nastoupení presenční služby nebo dvanáctinedělního vojenského výcviku.

§ 45.

Obcházení branné povinnosti.

(1) Kdo se dopustí pletich, aby vymkl sebe nebo jiného povinnosti odvodní, presenční službě neb činné službě jiného druhu, bude potrestán pro přečin vězením do jednoho roku.

(2) Kdo se dopustí pletich, aby vymkl sebe nebo jiného dvanáctinedělnímu vojenskému výcviku, cvičení ve zbraní (cvičení služebnímu), zvláštnímu cvičení příslušníků zálohy a náhradní zálohy, nebo částečně presenční nebo činné službě jiného druhu, neb aby dosáhl pro sebe nebo pro jiného zařazení (přeložení) do náhradní zálohy, bude potrestán pro přestupek vězením a na území dříve uherském uzamčením do 3 měsíců.

(3) Vedle trestu na svobodě může v prvním případě býti uložen trest na penězích do 20.000 Kč, v druhém případě do 3000 Kč. V každém případě propadá to, co bylo poskytnuto k obcházení branné povinnosti.

(4) Kdo se dopustí pletich za mobilisace nebo ve válce v úmyslu, aby vymkl sebe neb jiného trvale nebo na nějaký čas službě před nepřítelem, trestá se pro zločin žalářem do pěti let.

§ 46.

Úmyslné poškození vlastního
nebo cizího zdraví.

(1) Pro přečin bude potrestán vězením do 3 let:

1. kdo si na těle ublíží, nebo na zdraví se poškodí, neb si dá od někoho jiného ublížiti, nebo poškoditi se, aby se učinil částečně nebo zcela nezpůsobilým k plnění zákonné povinnosti branné;

2. kdo někomu jinému na těle ublíží, nebo na zdraví ho poškodí, aby ho učinil zcela nebo částečně nezpůsobilým k plnění zákonné povinnosti branné.

(2) Vedle trestu na svobodě může býti uložen trest na penězích do 30.000 Kč. To, co bylo poskytnuto k účelům, uvedeným v č. 2 prvního odstavce, propadá.

(3) Byl-li čin uvedený v odstavci 1 spáchán za mobilisace nebo ve válce v úmyslu, aby ten, o jehož tělo nebo zdraví běží, ušel trvale nebo na nějaký čas službě před nepřítelem, trestá se jako zločin žalářem do pěti let.

§ 47.

Neuposlechnutí povolávacího
rozkazu k nastoupení:

a) cvičení ve zbrani (cvičení služebního a dvanáctinedělního vojenského výcviku).

(1) Pro přečin bude potrestán vězením do tří měsíců nebo trestem na penězích do 2.000 Kč, kdo neuposlechne povolávacího rozkazu k nastoupení dvanáctinedělního vojenského výcviku, cvičení ve zbrani (cvičení služebního) nebo zvláštního cvičení příslušníků zálohy a náhradní zálohy do 24 hodin po uplynutí stanovené lhůty.

(2) Kratší zmeškání podléhá potrestání vojenskými úřady disciplinárními.

§ 48.

b) presenční služby.

(1) Pro přečin bude potrestán tuhým věze-

ním v míru do 1 roku, za mobilisace a ve válce do 3 let, kdo neuposlechne povolávacího rozkazu k nastoupení presenční služby v míru do 3 dnů, za mobilisace a ve válce do 48 hodin po uplynutí ustanovené lhůty.

(2) Vedle trestu na svobodě může býti uložen trest na penězích v míru do 10.000 Kč, za mobilisace a ve válce do 30.000 Kč.

(3) Kratší zmeškání podléhá potrestání vojenskými úřady disciplinárními.

§ 49.

c) výjimečné činné služby.

(1) Pro přečin bude potrestán tuhým vězením do 2 let, kdo neuposlechne povolávacího rozkazu k nastoupení výjimečné činné služby do 3 dnů po uplynutí ustanovené lhůty.

(2) Vedle trestu na svobodě může býti uložen trest na penězích do 20.000 Kč.

(3) Kratší zmeškání podléhá potrestání vojenskými úřady disciplinárními.

§ 50.

d) činné služby za mobilisace.

(1) Pro přečin bude potrestán tuhým vězením do 3 let, kdo neuposlechne povolávacího rozkazu k nastoupení činné služby za mobilisace částečné nebo všeobecné do 48 hodin po uplynutí ustanovené lhůty.

(2) Vedle trestu na svobodě může býti uložen trest na penězích do 30.000 Kč.

(3) Kratší zmeškání podléhá potrestání vojenskými úřady disciplinárními.

§ 51.

Nedostavení k vojenské službě
bez zvláštního zavolání.

(1) Pro přečin bude potrestán tuhým vězením do 3 let, kdo nesplní své povinnosti bez zvláštního zavolání dostaviti se neprodleně k činné službě podle § 26.

(2) Vedle trestu na svobodě může býti uložen trest na penězích do 30.000 Kč.

§ 52.

Nedostavení k plnění zvláštních úkonů podle § 3.

Pro přestupek bude potrestán vězením a na území dříve uherském uzamčením do 3 mě-

síců, kdo neuposlechne výzvy, aby se dostavil k plnění zvláštních úkonů podle § 3. Vedle trestu na svobodě může býti uložen trest na penězích do 3000 Kč.

§ 53.

Trestnost přestupků spáchaných mimo republiku.

Přestupky v tomto zákoně uvedené jsou trestné i tenkrát, když byly spáchány mimo republiku Československou.

§ 54.

Promlčení trestných činů.

(1) Doba promlčení jest u přestupků 6 měsíců, u přečinů spáchaných neuposlechnutím povolávacího rozkazu nebo nedostavením k vojenské službě bez zvláštního zavolání 3 léta, u ostatních přečinů 1 rok, u zločinů 5 let.

(2) Promlčení trestných činů počíná se:

a) v případech uvedených v §§ 43 až 46 koncem toho roku, ve kterém odvodem povinný dokoná 50. rok věku, nebo dnem, kdy se dostaví před odvodní (přezkoušecí) komisi; je-li však branec v případech § 44 již odveden, okamžikem jeho návratu; pro ostatní vinníky také dnem smrti osoby branné povinnosti podléhající;

b) v ostatních případech okamžikem spáchaného činu.

§ 55.

Peněžitě tresty.

(1) Peněžitě tresty podle tohoto zákona vybrané buďte odvedeny státní pokladně pro účely péče o invalidy a pozůstalé po osobách vojenských. Stejným způsobem budiž odvedeno to, co propadá podle § 45, předposlední odstavce, a § 46, předposlední odstavce.

(2) Peněžitě tresty podle §§ 40, 41 a 42 uložené buďte přeměněny pro případ nedobytnosti v trest vězení a na území dříve uherském v trest uzamčení; v ostatních případech budiž trest na penězích přeměněn v trest na svobodě stejného druhu jako trest hlavní a nesmí převyšovati uložený trest hlavní. Při přeměně budiž za každých 50 Kč vyměřen jeden den trestu na svobodě; na místě peněžitých trestů nižších než 50 Kč buď uložen přiměřený trest na svobodě nejvýše 24 hodin.

(3) U přečinů podle §§ 44 až 46 jest přeměna trestů na svobodě v trest na penězích vyloučena.

§ 56.

Použití trestních ustanovení na osoby podrobené vojenské trestní soudní pravomoci, příslušnost k trestnímu řízení.

(1) Tresty na svobodě i na penězích, uvedené v těchto paragrafech, vztahují se i na osoby, podrobené vojenské trestní soudní pravomoci, které spáchají některý trestný čin, uvedený v §§ 42 až 46, nebo při něm spolupůsobí. Jde-li však o zločin poškození vlastního zdraví, nelze použiti § 46.

(2) Osoby, které spáchají některý z přečinů uvedených v §§ 47 až 51, podléhají vojenské trestní soudní pravomoci. Kdo k takovým přečinům navádí, byť i bez výsledku, dopouští se přečinu a bude potrestán občanským nebo vojenským soudem podle své trestní soudní příslušnosti trestem stanoveným v tomto zákoně na pachatele.

(3) Trestní řízení, pokud nepřísluší vojenským úřadům (vojenským soudům), náleží pro trestné činy podle §§ 40, 41, 42 a 52 do oboru působnosti příslušných politických úřadů, na území dříve uherském policejních úřadů první stolice, pro trestné činy podle §§ 43 až 46 do oboru působnosti občanských soudů trestních.

§ 57.

Ustanovení o souběhu a o dolní hranici trestních sazeb.

(1) Trestních ustanovení §§ 47 až 51 a § 56, odst. 2 jest jen tenkrát použiti, nečiní-li trestné jednání uvedené v těchto paragrafech skutkovou podstatu činu podléhajícího příslušnému trestu.

(2) U trestů na svobodě podle §§ 43 až 52 činí dolní hranice trestní sazby:

a) tři dny u trestů do jednoho měsíce (§ 43),

b) šest dnů u trestů do tří měsíců (§§ 43, 45, 47, 52),

c) čtyři týdny u trestů do jednoho roku (§§ 44, 45, 48),

d) šest týdnů u trestů do dvou let (§ 49),

e) dva měsíce u trestů do tří let (§§ 46, 48, 50, 51) a

f) šest měsíců u trestů do pěti let (§§ 45, 46).

§ 58.

Zvláštní ustanovení o pokusu přečinů pro Slovensko a Podkarpatskou Rus.

Pokus přečinů podle §§ 44 a 46 jest trestným též na území dříve uherském.

ODDÍL IX.

Ustanovení přechodná.

§ 59.

Převod z dosavadního poměru branného do nového.

(1) Branná povinnost podle dříve platných zákonů zůstává v platnosti až do doby, kdy nabude podle prováděcích nařízení platnosti branná povinnost v tomto zákoně stanovená.

(2) Branci budou převedeni z dosavadního branného poměru do nového, který jim podle jejich stáří a podle tohoto zákona přísluší, po případě budou znovu vřaděny do příslušného poměru ty osoby, pro něž tímto zákonem byla branná povinnost znovu zavedena (ročníky 43 až 50letých). Podrobná ustanovení budou vydána cestou nařizovací.

§ 60.

Odvolání v roce 1920.

(1) V roce 1920 budou podrobeni odvolání příslušníci ročníků 1900, 1899, 1898.

(2) Způsob provedení upraven bude předpisy.

§ 61.

Úhrada mírového početného stavu v roce 1920.

(1) V témže roce 1920 přidrží se k činné službě:

a) dobrovolníci,

b) odvedení příslušníci ročníku 1900 na celou dobu pravidelné služby presenční a další činné služby podle ustanovení posledního odstavce,

c) odvedení příslušníci ročníku 1899 na celou dobu pravidelné služby presenční, pakliže jejich již snad vykonaná činná služba v domobraně nepřevyšuje trvání jednoho roku; jinak na dobu jednoho roku,

d) odvedení příslušníci ročníku 1898 na dobu jednoho roku, pakliže jejich již snad vykonaná činná služba v domobraně nepřevyšuje dobu jednoho roku.

(2) Nebude-li tímto mírového stavu dosaženo, lze výjimečně činné službě jeden rok nepřevyšující podrobiti i příslušníky ročníků 1897, po případě i starších až do ročníku 1892, pokud příslušníci těchto ročníků podle poslední platné klasifikace byli uznáni za schopny k vojenské službě se zbraní a jejich již snad vykonaná činná služba v domobraně nepřevyšuje trvání 6 měsíců.

(3) Odvedení příslušníci ročníku 1900 (odst. 1, písm. b), jakož i všichni v letech 1921 a 1922 odvedení jsou bezvýjimečně povinni bezprostředně po skončení pravidelné presenční služby ještě k další činné službě v trvání 10 měsíců; všichni v letech 1923 až 1925 odvedení jsou pak povinni po skončení pravidelné presenční služby ještě k další činné službě v trvání 4 měsíců.

§ 62.

Převod domobranců ročníků 1897 a starších do zálohy.

(1) Domobranci ročníků 1897 a starších, kteří jsou podle poslední platné klasifikace k vojenské službě se zbraní schopni, pokládají se za odvedené a s výhradou § 61 budou převedeni podle svého stáří vojenskými úřady do zálohy, ostatní příslušníci těchto ročníků pokládají se za neodvedené.

(2) Ministru národní obrany přísluší právo příslušníky ročníků 1897 až 1892 uvedené v předchozím odstavci, kteří dosud žádného vojenského výcviku nemají a podle § 61 k činné službě povolání nebudou, podrobiti vojenskému výcviku v době nepřevyšující dvanáct týdnů.

§ 63.

O osobách požívajících výhod podle dřívějších zákonů.

(1) Osoby, požívající podle dřívějších zákonů výhod v plnění branné povinnosti, budou převedeny rovněž do branného poměru, který jim přísluší podle tohoto zákona.

(2) Osoby, zařazené již v den působnosti tohoto zákona ve smyslu § 29 dosavadního branného zákona do evidence náhradní zálohy nebo do náhradní zálohy, budou převedeny do zálohy podle svého stáří a budou povinny konati za mobilisace a ve válce služby beze zbraně podle potřeby.

§ 64.

Zpětný účinek trestních ustanovení.

Trestní ustanovení obsažená v tomto zákoně vztahují se na trestné činy, které byly

spáchány před působností tohoto zákona a nebyly dosud pravoplatně rozsouzeny, toliko potud, pokud se podle tohoto zákona neposuzují přísněji, nežli podle zákonů dosud platných.

ODDÍL X.

Ustanovení závěrečná.

§ 65.

Spolupůsobení správy matrik a obcí.

Správy matrik a obecní úřady jsou povinny podle nařízení k tomuto zákonu vydaných spolupůsobiti při provádění tohoto zákona. Náklady, jež jim z tohoto spolupůsobení vznikají, hradí ze svého.

§ 66.

Osvobození od kolků a poštovního.

(1) Veškerá podání a protokoly (i přílohy) k provedení tohoto zákona směřující jsou osvobozeny od kolků. Toto ustanovení neplatí o podáních, jimiž se žadatel domáhá zvláštní výhody nebo prospěchu pro sebe nebo svého příslušníka, nebo která se plnění branné povinnosti přímo netýkají.

(2) Vzájemné úřední dopisy obecních úřadů a správců matrik v branných věcech jsou prosty poštovního.

§ 67.

Zrušení dřívějších zákonů.

Ustanovení dřívějších zákonů a nařízení, pokud tomuto zákonu odporují, se zrušují; tak zrušují se zejména zákon ze dne 5. července 1912, č. 128 ř. z., a zákonný článek XXX. z roku 1912, zákon ze dne 5. července 1912, č. 129 ř. z., a zákonný článek XXXI. z roku 1912, zákon ze dne 6. června 1886, č. 90 ř. z., a zákonný článek XX. z roku 1886, zákon ze dne 31. května 1888, č. 77 ř. z., a zákonný článek XVIII. z roku 1888, zákon ze dne 28. června 1890, č. 137 ř. z., a zákonný článek XXI. z roku 1890.

§ 68.

Účinnost zákona.

Zákon tento nabude účinnosti dnem svého vyhlášení.

§ 69.

Provedení zákona.

Ministru národní obrany se ukládá provést tento zákon v dohodě se zúčastněnými ministry.

31.

Vyhláška předsedy vlády

ze dne 20. února 1934

o sčítání větších závodů zařízeníých na výrobu elektřiny.

Podle § 10 zákona ze dne 28. ledna 1919, č. 49 Sb. z. a n., o organizaci statistické služby, vyhlášení:

Podle usnesení výboru Statistické rady státní pro statistiku průmyslu a obchodu, jenž byl podle § 6, odst. 2 vládního nařízení ze dne 28. listopadu 1919, č. 634 Sb. z. a n., o složení, kompetenci a způsobu jednání Statistické rady státní (Statut Statistické rady státní), zmocněn, aby se usnášel s konečnou platností, bude provedeno statistické šetření o výrobě elektřiny za léta 1929 až 1933 spolu s vyšetřením některých důležitých skutečností sem se vztahujících. Šetření budou podléhati všechny výrobní elektřiny, jichž instalovaný výkon generátorů je větší než 100 kVA.

Toto statistické šetření bude provedeno vyplněním zvláštního dotazníku. Každá jednotlivá výrobní elektřina, na niž se šetření vztahuje, je podle § 5 zák. č. 49/1919 Sb. z. a n. povinna dotazník ve všech jeho částech podle návodu přesně, pravdivě a v ustanovený čas vyplniti, jakož i podati bez odkladu všechny později žádané doplňky, opravy a vysvětlivky.

Provedením tohoto usnesení byl podle § 11 vl. nař. č. 634/1919 Sb. z. a n. pověřen Státní úřad statistický v Praze, který rozešle příslušné dotazníky.

Malypetr v. r.